

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

עפ"ס 76500-11-25

לפני: כבוד הנשיא יצחק עמית

המערער: הרצל חגיגי

נגד

המשיבים: 1. כונס נכסים רשמי תל אביב
2. יניב אינסל (מנהל מיוחד)
3. אליעזר קליגר גור אריה
4. ברוך עמרמי

ערעור על החלטתו של בית המשפט העליון ברע"א
77757-09-25 מיום 24.11.2025 שניתנה על ידי כב' השופטת
רות רונן

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט זה (השופטת ר' רונן) מיום 24.11.2025 ברע"א
77757-09-25 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. עניינו של ההליך מושא הערעור דנן בהליכי פשיטת רגל שבהם מעורב המערער, שאינו מיוצג. הרקע להליך פורט בשלוש החלטות קודמות של בית משפט זה, שבגדרן נדחו ערעורי פסלות שהגיש המערער כנגד המותב שדן בהליכים בעניינו בבית המשפט המחוזי (ראו: עפ"ס 16131-11-24 חגיגי נ' אינסל (5.2.2025); ע"א 4886/22 חגיגי נ' אינסל (6.11.2022); ע"א 1083/22 חגיגי נ' אינסל (13.4.2022)). ככל שניתן להבין מכתב הערעור ומעיון במערכת "נט המשפט", מקור המחלוקת הנוכחית בבקשה שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי בעניין ההרכב שידון בהליך. בקשה זו נדחתה, ובהמשך לכך הגיש המערער בקשת רשות ערעור על החלטה זו לבית משפט זה.

2. ביום 18.11.2025 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב שדן בבקשת רשות הערעור. לדברי המערער, בשל העובדה שהמותב דן בבקשת רשות ערעור קודמת שהגיש קם חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב; כן נטען, כי בהחלטה שבה נדחתה אותה בקשת רשות ערעור קודמת – נפלו שגיאות רבות (רע"א 4672/22 חגיגי נ' אינסל (5.9.2022); להלן: ההחלטה מיום 5.9.2022).

3. ביום 24.11.2025 דחה המותב את בקשת הפסלות. בהחלטתו עמד המותב על כך שניהול הליך קודם בעניינו של בעל דין אינו מקים, כשלעצמו, עילת פסלות. אלא, בעל דין שמבקש לפסול מותב בנסיבות אלו נדרש לבסס קיומו של חשש ממשי למשוא פנים. המותב קבע כי בנסיבות המקרה דנן לא קם חשש כאמור; זאת, בין היתר, בשל כך שעניינה של בקשת רשות הערעור הנוכחית שונה מקודמתה. עוד נקבע, כי אף אין בטענות המערער על שגיאות שנפלו, כביכול, בהחלטה מיום 5.9.2022 כדי להקים עילת פסלות.

4. מכאן הערעור שלפניי, שבגדרו שב המערער על עיקרי טענותיו בבקשת הפסלות. המערער מוסיף וטוען, בין היתר, כי במסגרת ההחלטה מיום 5.9.2022 דחה המותב את בקשת רשות הערעור הקודמת שהגיש "מבלי לבחון ראיות לגופן"; כי נפלו שגיאות בהחלטה האמורה; וכן כי המותב לא התייחס בגדרי החלטה זו לפרוטוקולים של דיונים שנערכו בבית המשפט המחוזי. בנוסף, המערער מלין על תוכנו של החלטות שניתנו בהליכים שבבית המשפט המחוזי. לבסוף טוען המערער, כי המותב הכריע בבקשת רשות הערעור הנוכחית יחד עם החלטתו בבקשת הפסלות, באופן שלדבריו פוגע בזכויותיו הדיוניות.

לשלמות התמונה יצוין, כי ביני לביני הגיש המערער מספר בקשות שעניינן, בין היתר, באיחוד הליכים; במתן "צו אופרטיבי דחוף המופנה לטאבו"; וכן ב"הכרעה בכתב התביעה שכנגד". בקשות אלו נדחו בהחלטתי מיום 7.12.2025, מהטעם שסעדים אלו חורגים מגדרי ערעור הפסלות דנן. לאחר מתן החלטתי זו המבקש עוד עתר, בין היתר, לכך שערעור דנן יידון בפני מותב תלתא וכן להשלים טיעון ולצרף ראיות.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, הגעתי למסקנה כי דינו להידחות אף מבלי להידרש לתשובה. המבחן לפסילת שופט מלשבת בדין הוא קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט)). נסיבות כאמור לא מתקיימות בענייננו, אף רחוק מכך.

טענתו העיקרית של המערער היא שיש לפסול את המותב בשל העובדה שהוא דן בהליך קודם בעניינו. ברם, כפי שנפסק לא אחת, עצם ניהול והכרעה בהליך קודם בעניינם של הצדדים אין בו, כשלעצמו, להקים עילת פסלות, ועל צד שמבקש לפסול את המותב להוכיח כי קיים חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב בשל ההליך הקודם (ע"א

6708/19 מ.ע.ג.ן – יעוץ וניהול נכסים בע"מ נ' בוטיק – שימור מבנים בע"מ, פסקה 5 (25.11.2019); ע"א 5800/19 פלוני נ' פלונית, פסקה 5 (21.11.2019)). חשש כאמור לא הוכח בענייננו. המערער לא הצליח לבסס, ולו בקירוב, את טענתו שדעתו של המותב ננעלה בעניין הסוגיה שבמוקד ההליך דנן. כפי שציין המותב בהחלטת הפסלות, עניינה של בקשת רשות הערעור הנוכחית שונה מזו הקודמת, וברי שהמותב יוסיף לדון בעניינם של הצדדים בלב פתוח ונפש חפצה.

באשר לטענת המערער שבד בבד עם החלטת הפסלות ניתנה הכרעה בבקשת רשות הערעור לגופה – טעות בידו. בקשת רשות הערעור טרם הוכרעה, וחזקה על המותב כי יכריע בה כחוכמתו.

6. יתר טענות המערער מכוונות כלפי תוכן של החלטות שיפוטיות – הן של המותב, הן של בית המשפט המחוזי. מדובר בטענות "ערעוריות" מובהקות שאין מקומן בערעור פסלות ואין בהן כדי להקים עילת פסלות (עפ"ס 48276-09-25 פלוני נ' פלונית, פסקה 6 (30.11.2025); עפ"ס 11966-03-25 זובידאט נ' אפשטיין, פסקה 4 (22.6.2025); עפ"ס 30489-05-25 בן צבי נ' אביטן, פסקה 5 (15.6.2025)).

נוסף על האמור, בהתאם לסעיף 77א(ג) לחוק בתי המשפט בערעור פסלות "ידון נשיא בית המשפט העליון, או מותב של שופטי בית המשפט העליון, או שופט אחד, הכל כפי שיקבע הנשיא". בנסיבות העניין, לא מצאתי כל הצדקה לחרוג מן המקובל ולהעביר את ההכרעה בערעור דנן להרכב. כמו כן, לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה להשלים טיעון ולצרף ראיות, וממילא אין בהן לשנות ממסקנתי.

7. בשולי הדברים, אך שלא בשולי חשיבותם, מצאתי להעיר על התשתית ה"משפטית" שהונחה בערעור שלפניי, שכן עיון בו מגלה כי חלק הארי של האסמכתאות שאליהן מפנה המערער נעדרות אחיזה במציאות. המערער מפנה ל"פסקי דין" שבהם אין הלימה בין מספר ההליך לזהות הצדדים או לתוכן הנטען, וכן מצוטטים סעיפי חוק שאינם קיימים. כך למשל, בעמ' 4 לערעור מצוטט סעיף 77א(ב) לחוק בתי המשפט – סעיף פיקטיבי אשר בדיקה ולו מינימלית הייתה מגלה שאינו קיים – שלפיו ערעור על החלטת פסלות צריך להישמע בפני הרכב של שלושה שופטים בבית משפט זה. כפי שתואר לעיל, מדובר בטעות ברורה, וניתן היה להימנע ממנה באמצעות בדיקה שטחית ומהירה בחוק. כך גם ההפניות בעמ' 5 לערעור ל"הלכות המרכזיות" בדיני פסלות שופט מתבררות כאסמכתאות פיקטיביות, שעה שחיפוש פשוט מעלה כי מספרי ההליך אינם תואמים

לצדדים ולתוכן שיוחס להם. זאת ועוד, דומה כי בכתב הערעור נשתרכבו הוראות שמיועדות לכלי בינה מלאכותית, כפי שנכתב בעמ' 5 לערעור: "השתמש בפסקי הדין הללו [אותן אסמכתאות פיקטיביות – י' ע'] בערעור שלי, כדי להראות שאני מבין את הכללים". מחדלים אלה של המערער – חמורים.

תופעה זו של הפניה לאסמכתאות בדויות שמקורן בהזיות של כלי בינה מלאכותית, וכן סוגיית המענה השיפוטי ההולם לכך – נדונו בהרחבה בבג"ץ 38379-12-24 פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים (23.2.2025) (להלן: עניין פלונית). אין לי אלא לשוב על כך שמוטלת חובה על בעלי דין, מיוצגים ושאינם מיוצגים, לוודא כי האסמכתאות שאליהן הם מפנים קיימות ותומכות בטענותיהם (בר"ם 37942-05-25 ארליך נ' האקדמיה הלאומית הישראלית למדעים, פס' 4 (18.5.2025) (להלן: עניין ארליך); עניין פלונית, בפסקאות 14-18).

8. אבהיר, כפי שכבר נקבע בהקשרים אחרים, כי מחדלים מהסוג האמור עשויים להקים עילה עצמאית לפסיקת הוצאות ואף לדחיית ערעור פסלות (ראו: רע"א 10041-11-25 צפירי נ' גולדברג (14.12.2025); עניין ארליך, בפסקה 4; בג"ץ 23602-01-25 העמותה לקידום זכויות הכלבים נ' שר החקלאות, פס' 12 (28.2.2025); עניין פלונית, בפסקאות 20-22). אכן, הבינה המלאכותית טומנת בחובה פוטנציאל לייעל ולטייב, בין היתר, את המלאכה המשפטית. עם זאת, יודגש כי החובה לעשות שימוש מושכל וזהיר בכלים אלה – מוטלת על בעלי דין ובאי-כוחם.

9. אשר על כן, הערעור נדחה. המערער, שאינו מיוצג, חוזר ופונה לבית משפט זה בבקשות סרק חסרות בסיס, וטוב יעשה אם ידאג לייצוג. המערער ישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 5,000 ₪.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ו (28 דצמבר 2025).

יצחק עמית
נשיא